

ΑΓ, λέγω ὅτι ἡ κίνησις τῆς Α δὲν θέλει ἀκολληθῆσαι μήτε τὴν μίαν, μήτε τὴν ἄλλην ἀπὸ τὰς δύο διευθύνσεις ΑΒ καὶ ΑΓ, ἀλλὰ θέλει ἀκολληθῆσαι μίαν γ'. συνθεμένην ἀπὸ ὅλας τὰς δύο, λ. χ. τὴν διεύθυνσιν ΑΔ, με δέκα βαθμοὺς δυνάμεως, καὶ θέλει φθάσῃ εἰς τὸ Δ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅπῃ ἤθελε φθάσῃ εἰς τὸ Β ἢ εἰς τὸ Γ με αὐτὰς τὰς δυνάμεις λαμβανομένας κατ' ἰδίαν. Ὅρα ρ. 18.

ναμιν Ο, ἡ γωνία τῆς ἐγκλίσεως ἐστὶν ΑΖΗ. τὸ βάρος ἐγγίζει τὸ ἐπίπεδον εἰς τὸ σημεῖον Β. ἐξ αὐτῆς τῆς σημείας, διὰ τῆς κέντρος Ε, ἤχῳ ἡ Γραμμὴ ΒΔ κάθετος εἰς τὸ ἐπίπεδον. ἀπὸ τῆς σημείας Β ἤχῳ ἡ ΒΓ κάθετος εἰς τὸν ὀρίζοντα ΖΗ, καὶ ἀπὸ τῆς σημείας Δ ἡ Γραμμὴ ΔΘ παράλληλος τῇ ΒΓ, τότε ἡ ΒΔ θέλει παραστήσει τὴν δύναμιν, με τὴν ὁποίαν τὸ βάρος βαρύνει ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον. ἡ δὲ ΔΘ τὴν δύναμιν με τὴν ὁποίαν βαρύνει πρὸς τὴν Γῆν, καὶ ἡ ΒΘ τὴν δύναμιν με τὴν ὁποίαν τραβᾶται ἀπὸ τὴν δύναμιν Ο, ἐπειδὴ εἶναι παράλληλος με τὴν ΑΕ, ἀλλ' ἡ ΒΘ ἐστὶ πρὸς τὴν ΘΔ (ὁμοίως ἡ ΓΔ ἐστὶ πρὸς τὴν ΒΔ.) ὡς ἡ ΑΗ πρὸς τὴν ΑΖ, δηλ. ἡ δύναμις Ο ἐστὶ πρὸς τὸ βάρος Φ, ὡς τὸ ὕψος τῆς ἐπιπέδου ΑΗ πρὸς τὸ μῆκος ΑΖ, ἢ ὡς τὸ ἡμίτονον τῆς ἐγκλίσεως πρὸς τὴν ἡμιδιάμετρον.